

- 1 **Ще** та възлюбѣхъ, Господи, крѣпосте моя.
- 2 **Господь** є канара моя, твърдыня моя, и избавитель мой;
Ногъ мой, скала моя: на него ще са надѣхъ:
Щитъ мой и рогъ на спасеніе-то ми:
Высокъ мой стълпъ є.
- 3 **Ще** призовѣхъ Господа хвалимаго,
И ще са избавѣхъ отъ врагове-тѣ си.
- 4 **Смъртны** колѣзны ма окръжихъ,
И порои на беззаконіе ма устрашихъ.
- 5 **Ядовы** колѣзны ма обыколихъ,
Смъртны примкы ма стигнихъ.
- 6 **Въ** ѹтѣшеніе-то си призвахъ Господа,
И къмъ Бога моего выкнхъ:
Чѣ отъ храмъ-тѣ си гласъ-тѣ ми,
И выканіе-то ми дойде прѣдъ него въ ѹши-тѣ мѣ.
- 7 **Тогавъ** са поклати и потрясе зема-та,
И основаніа-та на горы-тѣ са разлюлахъ
И поклатихъ са, защото са разгнѣва той.
- 8 **Дымъ** възсуждаше изъ ноздри-тѣ мѣ,
И огнь пождающъ изъ ѹста-та мѣ:
Въжлица са распалихъ отъ него.
- 9 **И** приклони небеса-та, и слѣзе;
И мракъ бѣ подъ нозѣ-тѣ мѣ.
- 10 **И** възлѣзе на херувимы, и лѣтѣ:
Лѣтѣ на вътрѣнны крыла.
- 11 **Тѣри** тѣмнинъ-тѣ за свое скривалище;
Скинѣа-та мѣ, около него, *блѣ* тѣмны воды,
Гжети облаци на въздухъ-тѣ.
- 12 **Отъ** свѣтканіе-то прѣдъ него
Пройдохъ облаци-тѣ мѣ,
Градъ и огненни въжлица.
- 13 **И** гръмнѣ отъ небе-то Господь,
И вышній даде гласъ-тѣ си,
Градъ и огненни въжлица.
- 14 **И** проводи стрѣлы-тѣ си, и гы распърснѣ:
И свѣтковицы ѹмножи и гы смѣти.